

rjenje do wutroby wróczy. Tutón mjecz rošruba lešč a móz spytowarja, so dyrbi s hanibu wot tebje czěfacz. S tu-
teho mjecza šapa miłe šwětło tež na šmjercz a row, na
šud a wěčnošč. Bože šłowo nam šwědzi, so naš niczo,
ani nětzišče ani pšchichodne, njemóže džělicz wot lubošče Bo-
žeje, kotraž je w Šhrystužu Jesužu.

D woblecžmy šo teho Šnješa Jesom Šhrysta a s nim
a we nim wšchu brón Božu! Wón, tón Šnješ, je blifko.
D profch, so by tež tebi w hnadze blifko byl! Wón
je židowskim pišmawučžnym a wyschšchim měšnikam husto
jara blifko byl, ale tola njejšu ženje žane hodny šwje-
czili ani niczo wot tamneho „měr na šemi a człowjekam
dobře špodobanje“ na šebi šhonili. Čžeho dla dha niz?
Dokelž chznychu wostacz, kajzž běchu, dokelž nochznychu wot-
położicž skutki czěmnošč. Tak tež ty njemóžesch žane wěrne
hodny šwjeczicž, je-li so njewotpołożišch skutki czěmnošč ani
šo njewoblecžesch brónje šwětła. D njekomdž šo; tón Šnješ
je blifko! Šamjeń!

Druha njedzela adventa.

Šnada našcheho Šnješa a Šbóžnika Jesom Šhrysta, lubošč
Boha Wótza a dostatk šwjateho Ducha budž s wami wšchit-
timi! Šamjeń!

W Jesužu lubowane dusche. Dobrej běšče Bóh luby
Šnješ Šadama a Šěvu, přenjeju człowjekow, štworil. Wonaj
s nim w najnutrišchim šjenocžěńštwje šteješchtaj. Wón
s nimaj pšheczel s pšheczelomaj wobkhadžesch a wonaj s nim
w dowěrnym pšheczelštwje. Ale s hrěščnym padom bu tónle
šwjaty, lubošny šwjast rostorbujeny. Še šbóžneho wob-
khadaj s Bohom bu wotrocžkowska bojšč psched Bohom.
Kaž šo panjenaj Šadam a Šěva pod šchtomami šahrody
psched Božim woblicžom šhowaschtaj, tak šo kóždy njewo-
bročženy czělny człowjek psched Bohom khowa. A šchtóž by
šo tež na šwěcze s tym křóbolik, jako chzyl we šwojich
hrěchach psched Bože woblicžo štipicž, tón tola na šud-
nym dnju rad šechze psched nim šo šhowacz. Ale to
būdže podarmo. Ach kajke rošrižanje bješ Wótžom a džě-